

Mirázs, a zsebkutya

Amikor éjfél utáni óra, varázslatos dolgok történnek. Olyan csodák, amelyek nappal egyáltalán nem láthatóak. Bence tudta ezt. Ahogy azt is, hogy mindig az ember születésnapján legerősebb a bűbáj. Olyankor bármi megtörténhet. Tényleg bármi.

Bence néhány óra múlva kilencéves lesz. Aprólékosan megtervezte a varázslatos napot. Pontosan tudja, hogyan szeretné tölteni. Idén szerdára esik, iskolába kell menni, de az nem szegi kedvét.

Szülei hálószobájában kell aludnia, ez fontos. Mert ott a nagy beépített szekrény egyik ajtaján hatalmas tükör van.

– Anya, nem bánnád, ha ma veled aludnék? – puhatolózott anyukájánál.

Dehogyan bánta anya, hiszen apa úgymint éjszakai műszakban dolgozik a héten. A terv legnehezebb része ezután következik: ébren kell maradni éjfélig. Nem szabad engedni elnehezedő pilláinak, különben oda a csoda. Fontos, hogy sikerüljön épp ma, különben várnia kell újabb egy évig.

Éjfélkor az ember halkán kicsusszan a paplan alól, nesztelen léptekkel odaoson a fénylő tükör elé. Ekkorra az olyanná válik, akár a higany. Bence egyszer véletlenül összetörte a nagy régi lányműködő lázmérőjét, abból folyt ki hasonló anyag. Ezüstösen csillogó, amit igazán nem is lehet kézbe venni, mert minduntalan kisiklik az ember markából. Most erősen, de úgy igazán teljes szívből arra kell gondolni, amit nagyon-nagyon szeretnének.

Behunyta a szemét, úgy suttozta a cseppfolyóssá vált tükörnek:

– Szeretnék egy kiskutyát. Az se baj, ha csak egészen icinke-picinke lesz.

Nem merte kinyitni a szemét. Előre nyújtotta a kezét, érezte, hogy nyitott tenyere áthatol a hideg anyagon, lassan, óvatosan egészen könyékig elmerül benne. Ekkor valami csiklandozni kezdte az ujjait. Megijedt, hirtelen kirántotta a kezét, a tükör halk, pukkanó hangot hallatott, és visszaváltozott kemény, áthatolhatatlan felületté. Bence szeme kipattant, szíve majd kiugrott örömeiben: a kezében tartott egy aprócska, zsemleszínű szőröcsköt. Az ő vágyott kiskutyáját.

– Mirázs, kicsi Mirázsom – szólongatta. A kutyus vidáman vakkantott. Igazi volt. Aprócska, de igazi. Bence mutatóujjával megsimogatta meleg, puha bundáját. Most már biztos, hogy nem csak káprázat az egész.

– Rögtönzünk neked valami jó kis lakhelyet – mondta újdonsült barátjának, és átlopózott a saját szobájába. Kutatni kezdett a polcain, a fiókjában. Talált is egy

üres gyufaskatulyát. Tavaly nyáron egy pókot tartott benne. Egyelőre ez is megteszi. Majd reggel szór bele néhány kiflimorzsát, úgy süllyeszti a zsebébe, és viszi magával az iskolába. Egy igazi zsebkutyája lesz. Aki mindenhová vele tarthat.

Annyi mindent ki kell még találni reggelig. Hogyan tanítsa meg, hogy ne morogjon, ne ugasson, amikor nem szabad? Játék, móka, kacagás lesz együtt minden egyes perc. Csak lenne már reggel!

Annyira készült erre az éjszakára, pedig az igazi kaland holnap kezdődik. Mirázsszal.

Matrka Simon illusztrációja Dénes György
Mi van a padláson? című verseskötetében (Anser Kiadó, 2017)